



Folketingets Social- og Ældreudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2022 - 2879

Doknr.
573844

Dato
13-06-2022

Folketingets Social- og Ældreudvalg har d. 16. maj 2022 stillet følgende spørgsmål nr. 436 (alm. del) til social- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (UFG).

Spørgsmål nr. 436:

"Vil ministeren kommentere artiklen "Trods tvangsanbringelse har en 13-årig ishockeydreng kæmpet sig til en plads i en talentklasse - på mandag flås han ud af det hele og flyttes fra Vojens til Esbjerg - mod sin vilje: -Der er ingen, der lytter til mig" fra JydskeVestkysten den. 14. maj 2022 og redegøre for, om ministeren mener, at det fremstillede forløb er i barnets tarv?"

Svar:

Jeg skal indledningsvis understrege, at jeg ikke er bekendt med detaljerne i den konkrete sag, der henvises til og kan derfor heller ikke redegøre for det konkrete forløb. Men med udgangspunkt i det beskrevne i artiklen, så lyder det som et meget bekymrende forløb.

Artiklen beskriver et forløb, som giver et indtryk af, at den 13-årige dreng ikke er blevet taget med på råd i beslutningen om at skulle skifte til en ny plejefamilie, og at sagsbehandlere over for drengen giver udtryk for, at beslutningen er en 'voksenting', som ikke har noget med ham at gøre. Det mener jeg er en grundlæggende forkert tankegang. Det er helt afgørende, at kommunerne bliver bedre til at inddrage børn og unge i så indgribende en beslutning som at skulle skifte til en ny plejefamilie. Og det er helt centralt, at vi bliver bedre til at sikre kontinuitet for anbragte børn og unge, så de ikke oplever nødvendige skift i anbringelsen.

Reglerne er i dag sådan, at i sager med børn og unge, der har behov for særlig støtte, har kommunerne ansvar for at sikre barnets eller den unges bedste, herunder at sikre kontinuitet i opvæksten, et trygt opvækstmiljø, nære og stabile relationer til voksne og fremme barnets eller den unges trivsel.

Skal anbringelsesstedet ændres, kræves der efter servicelovens § 69, stk. 2, samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 12 år. Hvis det ikke er muligt at opnå samtykke, skal sagen behandles i børn og unge-udvalget efter § 69, stk. 3. Børn og unge-udvalget skal vurdere, om barnets eller den unges behov for støtte bedst imødekommes ved en ændring af anbringelsessted. De skal i vurderingen også tage hensyn til barnet eller den unges behov for kontinuitet i opvæksten.



For mig viser en sag som denne dog, at det største problem i sagsbehandlingen i dag, at børn og unge ikke inddrages og høres nok. Derfor jeg glad for, at regeringen og aftalepartierne bag Børnene Først er enige om en række initiativer, der giver barnets stemme en større betydning.

Med den nye Barnets Lov skal barnets rettigheder styrkes, så både regler og praksis sikrer, at barnets perspektiv altid er i fokus og er styrende både i udredningen af barnets behov, indsatser og opfølgning på trivsel og udvikling – uanset alder. Børn skal høres, både når de vigtige beslutninger træffes, men også i den løbende kontakt.

Vi vil med aftalen om Børnene Først værne børnene mod unødige skift, der ikke er til barnets bedste, og styrke anbragte børns ret til stabilitet, en fast base og trygge, varige relationer. Her er det blandt andet vigtigt med god forberedelse og inddragelse af barnet, så overgange og skift bliver så skånsomme som muligt.

Vi er med Børnene Først desuden blevet enige om, at mulighederne for netværksplejefamilie udvides, så barnet eller den unge kan blive anbragt hos fx en venskabsfamilie eller andre, som barnet eller den unge har en tæt personlig eller familiemæssig tilknytning til.

Aftalen har også fokus på at sikre, at alle skift i udgangspunktet skal være til barnets bedste. Derfor vil vi med den kommende Barnets Lov styrke anbragte børns retssikkerhed ved at give dem ret til en second opinion, så de får mere at skulle have sagt i deres egen sag. Med retten til en second opinion får plejefamilier for børn under 10 år mulighed for at bede Ankestyrelsen se på sager om ændret anbringelsessted, og der er opsættende virkning mens Ankestyrelsen ser på sagen. Børn over 10 år får samtidig selvstændig partstatus, så de får mulighed for at klage til Ankestyrelsen over en afgørelse om anbringelse, hjemgivelse eller ændret anbringelsessted, hvis kommunen beslutter, at barnet skal skifte anbringelsessted eller hjemgives. Der gælder også her opsættende virkning, så barnet kan blive boende, mens Ankestyrelsen behandler sagen. Det er vigtigt, at vi sikrer, at barnets stemme og inddragelse af barnet står i centrum for de beslutninger, der handler om barnets liv.

Med venlig hilsen
Astrid Krag